

Odevzdání se do ochrany sv. Josefa

Svatý Josefe při nás stůj,
tento dům i nás opatruj.
Sešli z nebe požehnání,
ať nás všeho zlého chrání,
ať se láska, svornost množí,
bychom žili v bázni Boží,
ve ctnosti vždy setrvali
a do nebe se dostali.
Tak dnes k Tobě voláme,
o lásku Tvou žádáme.
Přijmi klíče toho domu,
odvrať od nás každou škodu.
Uč nás Boha milovati,
hříchu se vždy varovati.
Ať jsme živi zde na světě,
jak Ježíš, Maria a Ty v Nazaretě.
Amen.

HLAD

Láska mezi mužem a ženou se ocitla na mrtvém bodě. Od té doby, co on již nic nevydělává a ona již nemá co jíst, je všechno u konce. Jsou lační a vyhladovělí.

Neustále hladoví sedí spolu proti sobě v chudobné světnici. On říká: „Dej chléb“ a ona: „Dej peníze!“ Ona si myslí: „Kdyby přece konečně odešel!“ Ale on neodchází. Neodchází ani v ten večer, když na něj křičí, že se nehodí k ničemu. On odchází do kuchyně a ona si myslí, že sní poslední kousek chleba. Když vstoupí do kuchyně a triumfujícím hlasem říká: „Chutnalo to?“ Leží tu chléb a ještě navíc pěkně přichystán.

To je pro ženu tak ohromující, tak nepravděpodobné, tak nenadálé, jako blesk na noční obloze jejího zoufalství, že pláče a sama sebe se ptá: „Proč pláče člověk, když v hluboké tmě najednou vidí světlo?“ „Pojď, ty musíš jíst,“ říká on. „Já už nemám hlad, už nikdy nebudu mít hlad,“

odpoví ona a posune krajíc k němu.

Dívají se na sebe a stojí chvíli bez hnutí proti sobě. Dívají se navzájem upřeně do obličeje, jako trosečníci hledí po záchraně do slunce. A začínají si navzájem rozumět.

Ona vidí, jak on láme chléb. Vidí, jak on půlku chleba dává k ústům - i ona vezme druhou půlku a jí a opět se usmívá...

Wolfgang Borchert - převzato z HLASu od Panny Marie 2/08, občasník farnosti Žarošice

SLAVNOST SV. JOSEFA

